

OBSAH

PŘEDMLUVA	9
ÚVOD	11
A. ZÁKLADNÍ MATEMATICKÉ POUČKY A VZTAHY	20
1. Diskrétní funkce	20
2. Diskrétní Laplaceova transformace	24
3. Základní poučky DL-transformace	29
3.1 Teorém lineárnosti	29
3.2 Posunutí v originále.	30
3.3 Posunutí v obraze	31
3.4 Obraz diferencí	31
3.5 Obraz součtu	32
3.6 Násobení originálu výrazem n^k	32
3.7 Násobení originálu výrazem $n^{(k)}$	33
3.8 Dělení originálu výrazem n^k	33
3.9 Derivace obrazu podle parametru	34
3.10 Integrace obrazu podle parametru	34
3.11 Konvoluce v originále	35
3.12 Obraz posloupnosti vzorků s poměrnou periodou $\lambda \neq 1$	36
3.13 Součet vzorků	38
3.14 Teorém o konečné hodnotě	38
3.15 Teorém o počáteční hodnotě	38
3.16 Zpětná transformace	39
3.17 Konvoluce obrazů	41
3.18 Obraz součinů dvou funkcí s posunutou nezávisle proměnnou.	42
3.19 Souvislost spojitě a diskrétní Laplaceovy transformace	43
4. Součet dvojmocí diskrétních hodnot	47
5. Přenos spojitého členu při nespojitém vstupním signálu	53
5.1 Vstupní signál tvaru posloupnosti impulsů zanedbatelně malé šířky	54
5.2 Přenos spojitého členu s dopravním zpožděním při vstupním signálu tvaru posloupnosti impulsů zanedbatelně malé šířky	55
5.3 Přenos spojitého členu při vstupním signálu tvaru posloupnosti impulsů šířky γ	62
5.4 Výpočet obrazu v DL-transformaci z vypočteného průběhu originálu	66

6. Výpočet originálu k danému obrazu v DL-transformaci	71
6.1 Řešení diferenčních rovnic	71
6.2 Výpočet originálu funkce pomocí rozkladu obrazu na zlomky	73
6.3 Výpočet originálu rekurentním vzorcem	77
6.4 Výpočet originálu maticemi	79
7. Algebraická kritéria stability.	84
7.1 Kontrola stability po transformaci charakteristické rovnice substitucí $z = (v + 1)/(v - 1)$	85
7.2 Přímá kontrola stability v rovině z	89
8. Podmínky fyzikální realizovatelnosti	96
9. Programování číslicového počítače pro regulační účely	98
9.1 Přímé programování	98
9.2 Sériové programování	101
9.3 Paralelní programování	102
9.4 Modelování číslicových korekčních členů na analogovém počítači	103
B. OBECNÁ TEORIE SYNTÉZY ČÍSLICOVÉ REGULACE	111
10. Předpoklady a cíle syntézy.	111
11. Mnohparametrové regulační obvody	116
12. Teorie syntézy řízení	127
12.1 Podmínky stability	127
12.2 Požadavek nulové trvalé regulační odchylky	139
12.3 Požadavek autonomnosti	140
12.4 Konečný počet kroků regulace	141
12.5 Nehybridní mnohparametrové regulační obvody	161
12.51 Neautonomní nehybridní mnohparametrové regulační obvody	161
12.52 Autonomní nehybridní mnohparametrové regulační obvody	162
12.53 Konečný počet kroků regulace	162
12.6 Hybridní jednoparametrové regulační obvody	163
12.7 Nehybridní jednoparametrové regulační obvody	165
12.8 Hybridní regulační obvody s minimálním počtem proporcionálních spojitě pracujících regulátorů.	167
12.9 Přehled hlavních výsledků kapitoly 12	167
12.10 Řešené příklady	171
13. Teorie syntézy kompenzace poruch	182
13.1 Hybridní invariantní mnohparametrové regulační obvody	182
13.2 Nehybridní invariantní mnohparametrové regulační obvody.	184
13.3 Invariantní jednoparametrové regulační obvody	185
13.4 Neinvariantní hybridní mnohparametrové regulační obvody.	186
13.41 Podmínky stability	186
13.42 Požadavek nulové trvalé regulační odchylky	191
13.43 Quasiinvariantní regulační obvody	192
13.44 Konečný počet kroků regulace	192

13.5	Neinvariantní nehybridní mnohparametrové regulační obvody . . .	195
13.6	Neinvariantní nehybridní jednoparametrové regulační obvody . . .	195
13.7	Současné řízení a kompenzace vlivu poruch v neinvariantních hybridních mnohparametrových regulačních obvodech	196
13.8	Přehled hlavních výsledků kapitoly 13	201
13.9	Řešené příklady	208
14.	Regulační obvody s odlišnou strukturou	211
15.	Omezení výstupního signálu číslicového korekčního členu	221
16.	Závislost periody vzorkování na omezení výstupního signálu číslicového korekčního členu při konečném počtu kroků regulace	226
17.	Kvadratické kritérium jakosti regulace a omezení výstupního signálu číslicového korekčního členu	237
18.	Kombinace konečného počtu kroků regulace a kvadratického kritéria jakosti regulace	245
18.1	Formulace úlohy	245
18.2	Odvození podmínek pro minimum integrálu čtverce odchylky	247
18.3	Schema pro vyčíslení koeficientů pomocné funkce $D(z,0)$	251
18.4	Modifikace výpočtu pro případ nulového pólu přenosu $S(p)$	254
18.5	Číselný příklad	255
19.	Kompenzace dopravního zpoždění	259
19.1	Kompenzace dopravního zpoždění modelem regulované soustavy	260
19.2	Kompenzace dopravního zpoždění pomocí predikčního filtru	264
20.	Číslicová analogie spjitých regulátorů P, PI a PID	270
C. STOCHASTICKÉ REGULAČNÍ PROCESY		289
21.	Základní vlastnosti náhodných procesů	289
21.1	Úvod	289
21.2	Korelační funkce	296
21.3	Výkonová spektrální hustota	300
22.	Průchod náhodného diskrétního signálu spjitou regulovanou soustavou	306
23.	Optimální řízení jednoparametrového regulačního obvodu	313
23.1	Minimalizace střední kvadratické odchylky — přenos uzavřené smyčky nedeterminovaný	314
23.2	Minimalizace střední kvadratické odchylky — přenos uzavřené smyčky částečně determinovaný	324
24.	Optimální kompenzace poruchy v jednoparametrovém regulačním obvodu	329

25. Syntéza mnohparametrického regulačního obvodu	336
25.1 Vstupní signály vzájemně nekorelované	336
25.2 Vstupní signály vzájemně korelované	343
26. Syntéza regulace při vyjádření střední hodnoty kvadrátu odchylky v obrazech	348
27. Syntéza při omezení vstupního signálu regulované soustavy	356
27.1 Regulační obvod s jedním korekčním členem	356
27.2 Regulační obvod s přímou kompenzací poruchy	359
28. Souvislost minima střední kvadratické odchylky s podmínkou in- variantnosti.	363
29. Počet průchodů náhodného signálu stacionáru mezi	366
30. Syntéza mnohparametrických obvodů v maticovém tvaru	370
31. Syntéza podle kritéria minimální střední kvadratické odchylky spo- jitě výstupní veličiny	375
32. Řešené příklady k odstavci C	379
D. DYNAMICKÁ AUTOMATICKÁ OPTIMALIZACE	391
33. Úvod	391
34. Teorie syntézy optimalizace podle integrálu účelové funkce $\eta(t)$	394
35. Optimalizace mnohparametrických regulačních obvodů podle střed- ní hodnoty účelové funkce	410
Příloha A: Odvození DL—obrazů funkcí $w(t) = t^p / p!$	419
Příloha B: Integrál funkce komplexní proměnné podle nezávislého parametru	423
Příloha C: Faktorizace matic	427
Literatura	436
Tab. I: Slovník obrazů a originálů funkcí	447
Tab. II: Prvky matice Q_n vypočtené podle determinantu (6.74)	459
Rejstřík	460